

Poesia completa II

Poemes refusats, reservats, inacabats i en prosa

Konstandinos P. Kavafis

Traducció i notes d'Eusebi Ayensa

FLÂNEUR. Barcelona 2024

TAULA

POEMES REFUSATS	13
155. Bàquic (1886)	15
156. El poeta i la Musa (1886)	16
157. Constructors (1891)	18
158. Paraula i silenci (1892)	19
159. Aede (1892)	21
160. Sham El-Nessim (1892)	22
161. <i>Vulnerant omnes, ultima ne cat</i> (1893)	25
162. Bon i mal temps (1893)	27
163. Timòlau de Siracusa (1894)	28
164. El vot d'Atenea (1894)	30
165. El tinter (1894)	32
166. Veus dolces (1894)	34
167. Elegia de les flors (1895)	35
168. Hores de melangia (1895)	37
169. Record (1896)	38
170. Prop d'una finestra oberta (1896)	39
171. Les llàgrimes de les germanes de Faetont (1896)	40

172. Èdip (1896)	42
173. Oda i elegia dels carrers (1896)	44
174. La tragèdia antiga (1897)	45
175. Horaci a Atenes (1897)	48
176. La mort de l'emperador Tàcit (1897)	49
177. Veu de la mar (1898)	50
178. Els tarentins es diverteixen (1898)	53

POEMES RESERVATS	55
-------------------------	-----------

179. [Tu més feliç, membre actiu] (1887?-1882?)	57
180. Tot deixant Terapia (1882)	60
181. El beïzadés a la seva estimada (1884?)	61
182. [Dünya Güzeli] (1884)	62
183. Quan, amics, estava enamorat (1885)	64
184. Nicori (1885)	66
185. Epopeia del cor (1886)	68
186. A Stéfanos Skilitsis (1886)	69
187. [Un sol dia de la noia morta] (1892?)	71
188. «Nous n'osons plus chanter les roses» (1892)	72
189. Imatge índia (1892)	73
190. El més enllà (1892)	75
191. Imatge pelasga (1892)	76
192. Els mimiams d'Herodes (1892)	78
193. Ulls blaus (1892)	80
194. [Les quatre parets de la meua habitació] (1893)	81

195. Comerciant alexandrí (1893)	82
196. Hospitalitat de làgida (1893)	83
197. En el cementiri (1893)	84
198. Marxa nocturna de Príam (1893)	85
199. Espectador discontent (1893)	88
200. A les portes de Jerusalem (<i>ca.</i> 1893)	89
201. Segona Odissea (1894)	90
202. Qui ha fracassat (1894)	93
203. El peó (1894)	94
204. Terror (1894)	96
205. A la Casa de l'Ànima (1894)	98
206. [Pluja] (1894)	99
207. [La jeunesse blanche] (1895)	101
208. Atributs (1895)	102
209. Eternitat (1895)	103
210. Torbació (1896)	104
211. Salomé (1896)	105
212. Imatge caldea (1896)	106
213. Julià en els misteris (1896)	107
214. El gat (1897, o abans)	109
215. El banc del futur (1897)	110
216. [Impossible] (1897)	111
217. Suma (1897)	112
218. Rams (1897)	113
219. Lohengrin (1898)	114
220. Sospita (1898)	116

221. Mort d'un general (1899?)	117
222. La intervenció dels déus (1899)	118
223. El rei Claudi (1899)	120
224. La batalla naval (1899)	124
225. Quan el sentinella va veure la llum (1900)	125
226. Els enemics (1900)	127
227. Flors artificials (1903)	128
228. Enfortiment (1903?)	129
229. Setembre de 1903 (1904)	130
230. Desembre de 1903 (1904)	131
231. Gener de 1904 (1904)	132
232. A l'escala (1904)	133
233. En el teatre (1904)	134
234. Posidoniates (1906)	135
235. La fi d'Antoni (1907)	136
236. 27 de juny de 1906, 2 p.m. (1908)	137
237. Ocult (1908)	138
238. Crida de l'amor (1911)	139
239. «La resta, als qui són sota terra, a l'Hades, els ho contaré» (1913)	140
240. Així (1913)	141
241. Retorn a casa des de Grècia (1914)	142
242. Refugiats (1914)	144
243. Teòfil Paleòleg (1914?)	146
244. I en els seus llits em vaig reclinar i em vaig ajeure (1915)	147

245. Mitja hora (1917)	148
246. Casa amb jardí (1917)	149
247. Gran festa a la casa de Sosibi (1917)	150
248. Simeó (1917)	151
249. L'espátlla embenada (1919)	153
250. Monedes (1920)	154
251. Ha estat presa (1921)	155
252. De dins del calaix (1923)	157

POEMES INACABATS 159

253. La notícia del diari (1918)	161
254. Devia ser l'alcohol (1919)	162
255. I, sobretot, Cinègir (1919)	163
256. Antíoc de Cízic (1920)	165
257. Al moll (1920)	166
258. Atanasi (1920)	167
259. El bisbe Pegasi (1920)	168
260. Després de nedar (1921)	169
261. Gènesi d'un poema (1922)	170
262. Ptolemeu Benefactor (o Malfactor) (1922)	171
263. La dinastia (1923)	173
264. De la <i>Història secreta</i> (1923)	174
265. La salvació de Julià (1923)	175
266. La fotografia (1924)	176
267. Els set infants sants (1925)	177

268. Als jardins de les estàtues (1925?)	179
269. El patriarca (1925)	180
270. Per l'Epifania (1925)	181
271. Epitafi d'un sami (1925)	182
272. Remordiment (1925)	184
273. L'emperador Conó (1926)	186
274. <i>Hunc deorum templis</i> (1926)	187
275. Delicte (1927)	188
276. Del segle VI o VII (1927)	190
277. Tigranocerta (1929)	191
278. Abandó (1930)	193
279. Res de lacedemonis (1930)	194
280. Zenòbia (1930)	195
281. Colla de quatre (1930?)	196
282. Agelau (1932)	198
283. [Esclau i serf]	199
284. [Colors]	200
285. [Vaig tenir l'ànima a flor de llavi]	201
286. [Primer Mateu, primer Lluc]	202

POEMES EN PROSA 205

287. El regiment del plaer (1894-1897?)	207
288. Vestits (1894-1897?)	209
289. Els vaixells (1895-1896?)	210

APÈNDIX

Dues proses 215

Una nit a Kalinderi (1885-1886) 217

A la llum del dia (1896?) 224

Notes als poemes refusats 241

Notes als poemes reservats 267

Notes als poemes inacabats 337

Notes als poemes en prosa 379

Bibliografia 385

Index alfabètic de títols de poemes 403

POEMES REFUSATS
(1886-1898)

155. BÀQUIC*

Fastiguejat de la vel·leïtat inconstant del món,
he trobat una mica de consol en la meva copa;
dintre seu tanco vida, esperances i desigs;
doneu-me beure.

Aquí, lluny de les desgràcies i de les tempestes de la vida,
em sento com un mariner que, salvat d'un naufragi,
es troba segur dins d'un vaixell, a recer del port.
Dona'm beure.

No veig ja la veritat, enutjosa i nua.
He gaudit d'una altra vida i tinc un món nou.
Em trobo en una vasta planura de somnis;
doneu-me beure!

Oh vi, en el teu càlid raig, color de porpra,
batega tota la sang vigorosa de Dionís,
i amb el cor del déu m'embriago, jo, un semidéu.
Dona'm beure.

I encara que el vi, falaç, m'enverini,
tot i així l'estimo: un dolç final em té preparat
amb el goig i l'entusiasme que barreja en el verí.
Doneu-me beure!

(1886)

156. EL POETA I LA MUSA*

EL POETA

¿Per quin bé, per quin benefici ha volgut el destí
que en la meva feblesa es modelés un poeta?
Són vanes les meves paraules, i els sons de la lira,
per més musicals que siguin, no són autèntics.

Quan em poso a cantar un sentiment noble,
són somnis —ho sé bé prou— la glòria i la virtut.
Allà on miro, trobo només desencís,
i el meu peu rellisca damunt d'un llit d'espines.

La terra és una esfera fosca, falsa i freda.
Els meus cants enganyosos són imatge del món.
Canto l'amor i la joia. Paròdia miserable,
lira miserable, víctima de tota mena d'engany!

LA MUSA

No t'enganyis, poeta. El món que veus
és el de debò. Només les cordes de la teva lira
—els nostres únics guies segurs en aquesta vida—
coneixen l'autèntica veritat.

Ets servidor del diví. T'ha estat assignada
la part de la bellesa i la primavera. Un cant melós
flueix dels teus llavis, i ets com un tresor d'aromes,
àuria promesa i veu celestial.

Si les tenebres cobreixen la terra, no temis.
No pensis que aquesta obscuritat durarà sempre.
Amic, estàs a prop dels plaers, les flors i les valls;
tingues coratge i camina endavant. Vet aquí l'alba!

Només una boira lleugera espanta la teva mirada.
Sota la seva túnica benèvola, la natura trena per a tu
corones de roses, violetes i nobles narcisos.

(1886)

157. CONSTRUCTORS*

Gran edifici és el Progrés —a ell aporta
cadascú la seva pedra: mots, consells presta
l'un, l'altre accions—, i cada dia alça la testa
més amunt. Si s'escau una tempesta forta

o s'abat un gup sobtat, en colla els manobres
hi acorren per guardar la seva obra vana.
Vana, ja que tots la vida esmercen, els pobres,
pels venidors, patint afronts de bona gana

perquè aquests coneguin una franca ventura
i una vida llarga, sàvia, rica i segura,
sense vils suors ni el pes d'una feina dura.

Mes no vindrà ja mai ningú, tot és quimera:
demoliran la seva obra, volent-la vera,
i recomençarà la inútil tasca entera.

(1891)

158. PARAULA I SILENCI*

Idâ kân al-kalâm min fadda, wa-s-sukût min dahab.

PROVERBI ÀRAB

«El silenci és or i plata la paraula».

Qui tan impietós va pronunciar aquesta blasfèmia?
Quin asiàtic, cec i mut, s'ha deixat arrossegar
a una sort cega i muda com aquesta? Quin pobre
ximple, menyspreant la humanitat i ultratjant la virtut,
anomenà l'ànima quimera i plata la paraula?
Aquest va ser el nostre únic do diví, que tot ho enclou:
entusiasme, pena, joia, amor
—l'únic que té d'humà la nostra natura animal.
Tu, que anomenes plata la paraula, no creus
en el futur, mot misteriós, que el silenci dilueix.
Tu no creixes en saviesa ni et sedueix el progrés.
En tens prou amb la ignorància, un silenci daurat.
Estàs malalt. El silenci insensible és una malaltia greu,
mentre que la paraula càlida i dolça és salut.
El silenci és ombra i nit, i la paraula és dia.
La paraula és certesa, vida i immortalitat.
Parlem, parlem —no ens escau el silenci,
perquè hem estat creats a imatge de la paraula.

Parlem, parlem, perquè parla dins nostre
el pensament diví, discurs immaterial de l'ànima.

(1891?/1892)